

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și a inculpatului Cebanu Veaceslav, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală privind-l pe

Cebanu Veaceslav Vasili, născut la 04 septembrie 1985, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Trușeni, str. Basarabia 63.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.12.2013 – 10.12.2015 (prima instanță);
2. 20.01.2016 – 21.03.2016 (instanța de apel);
3. 04.05.2016 – 12.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, Cebanu Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material și moral să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 19.08.2012, în jurul orei 03:30, inculpatul Cebanu Veaceslav, în timp ce se afla la intrarea în barul „Beerzone” de pe str. T. Vladimirescu 67, or. Durlăști, mun. Chișinău, unde activa în calitate de administrator, acționând cu intenție directă, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în vederea aplanării unei situații de conflict iscată între mai mulți clienți, a efectuat o împușcătură din revolverul cu țevă lisă de model „Trooper 2.5”, cal.4 mm Flobert, în regiunea abdomenului lui Vîrlan Andrei, cauzându-i,

conform raportului de expertiză din 10.10.2012, plagă prin armă de foc a peretelui abdominal anterior penetrantă în cavitatea peritoneală; leziunea ficatului, hemoperitoneum, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, care prezintă pericol pentru viață, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului Cebanu Veaceslav au fost încadrate de prima instanță în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procurorul Demciucin Igor, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Cebanu Veaceslav să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocând că:

- sentința este neîntemeiată, nu corespunde pericolului social al faptei săvârșite de inculpat și comportamentului acestuia, iar pedeapsa stabilită fiind nemotivat de blîndă;

- instanța de judecată la emiterea sentinței incorect a considerat că pentru corectarea inculpatului nu este absolut necesară privarea de libertate și i se poate acorda șansa corectării lui fără izolarea de societate, fiindcă corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea lui de societate, deoarece a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii care, conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, precum și faptul că la săvîrșirea infracțiunii au fost stabilite 2-ă circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 alin. (1), lit. a), k) Cod penal - săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză și săvîrșirea infracțiunii cu folosirea armei;

- aplicarea cu ușurință de către inculpat a armei împotriva unei persoane, denotă pericolul social care emană de la personalitatea infractorului, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, poate crea iluzia nepedepsirii pentru fapta săvîrșită;

- instanța de judecată nu i-a aplicat lui Cebanu Veaceslav o pedeapsă echitabilă din motiv că nu impune careva lipsuri și restricții proporționale faptei infracționale comise, prin ce infractorul nu conștientizează gravitatea infracțiunii săvîrșite, considerând nepedepsibile acțiunile sale infracționale creând un teren favorabil pentru comiterea altor fapte ilegale;

- este oportun și necesar de a aplica față de inculpat o pedeapsă privativă de libertate, pentru ca pedeapsa penală să-și atingă scopul enunțat de legiuitor, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea făptuitorului cât și din partea altor membri ai societății;

- Cebanu Veaceslav nu se află la prima abatere de la lege, pînă la acel moment fiindu-i deja aplicate prevederile art. 90 Cod penal, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09.08.2005, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod penal, așadar rezultă că încrederea acordată acestuia nu și-a atins scopul.

3.2. Avocatul Mancevschi Oleg în numele inculpatului Cebanu Veaceslav, solicitînd repunerea în termen a apelului din motiv că inculpatul a fost dus în eroare precum că nu este necesară înaintarea cererii de apel, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cebanu Veaceslav să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, invocînd că:

- faptei săvîrșite de inculpatul, Cebanu Veaceslav i s-a dat o încadrare juridică greșită, aceasta fiind comisă în stare de legitimă apărare;

- în speță lipsește și vinovăția persoanei, care, fiind în stare de legitimă apărare, a fost impusă să acționeze pentru a apăra valorile sociale periclitare de un atac. În cazul dat, inculpatul a fost nevoit să efectueze împușcături din pistolul de model «Trooper» cu scopul aplanării situației de conflict și neadmiterii uciderii vizitatorilor barului de către colaboratorii CCCEC;

- agresiunea părții vătămate, Vîrlan Andrei, nu a încetat nici după venirea poliției la locul incidentului, deoarece el nu reacționa la somațiile polițiștilor și de mai multe ori a rupt cordonul de polițiști și lovea în alte persoane, avînd un comportament agresiv față de polițiști, îl lovea de cîteva ori pe administratorul barului, Cebanu Veaceslav, și continua să lovească în alte persoane;

- învinuirea adusă inculpatului, Cebanu Veaceslav, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării judiciare a cauzei în prima instanță;

- nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, a fost respinsă ca nefondată cererea de repunere în termen a cererii de apel, fiind respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de avocat în numele inculpatului, la fel a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel referitor la cererea de repunere în termen a apelului și apelul declarat de avocatul Mancevschi Oleg în numele inculpatului a constatat că sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost pronunțată public la 10 decembrie 2015.(f.d. 163-170, vol. II).

Instanța de apel a subliniat că din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din 10 decembrie 2015, ora 14:15, rezultă că în cadrul ședinței fixate pentru pronunțarea sentinței motivate s-a prezentat doar avocatul inculpatului, Găulică Andrei (f.d. 162, vol. II).

La fel, instanța de apel a reținut că potrivit confirmării anexate la materialele dosarului, inculpatul, Cebanu Veaceslav, a primit sentința motivată din 10 decembrie 2015 la 14 decembrie 2015 (f.d. 171, vol. II).

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că inculpatul, Cebanu Veaceslav, cât și apărătorul acestuia, Găulică Andrei, au făcut cunoștință cu sentința, nici unul dintre aceștia nu și-au exercitat dreptul legal de a ataca actul de dispoziție a instanței de judecată în termenul prevăzut de lege. Ulterior noul avocat angajat de inculpat, a depus cerere de apel la 22 februarie 2016.

Astfel, instanța de apel a remarcat că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a subliniat că deși apărătorul inculpatului a solicitat repunerea în termen, invocând că inculpatul a fost dus în eroare de avocatul său că nu este necesară înaintarea unei cereri de apel, o atare argumentare în susținerea repunerii în termen a apelului, declarat tardiv, nu poate fi reținută ca fiind fondată, întrucât nu au fost elucidate motivele întemeiate, exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală. Or, pe această linie de considerente, instanța de apel a relevat, că prin motive întemeiate se are în vedere acele circumstanțe de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.)

La fel, instanța de apel a atestat că sunt neîntemeiate argumentele apelantului, precum că nu a făcut cunoștință și nu a primit sentința, ori acest fapt este combătut prin materialele dosarului și anume prin recipisa semnată de acesta.

5.1. Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a indicat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatîndu-se temeieri de casare a sentinței. În plus, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrînd just acțiunile inculpatului, Cebanu Veaceslav în baza art. 151 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că deși inculpatul vina nu și-a recunoscut-o, aceasta s-a confirmat prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume:

- declarațiile martorilor audiați în prima instanță, Apostol Vasile, (f.d.26, vol. II), Bot Anatolie, (f.d. 29, vol. II), Mititelu Igor, (f.d. 30, vol. II), Grozav Victor, (f.d. 32, vol. II), Boaghe Vitalie, (f.d. 48, vol. II), Florea Irina, (f.d. 49, vol. II), Zamfir Sergiu, (f.d. 50, vol. II), Leancă Ana, (f.d. 51, vol. II), Mareșan Efim, (f.d. 88, vol. II), Dodon Valentin, (f.d. 127, vol. II).

Instanța de apel a menționat că partea vătămată Vîrlan Andrei, în prima instanță nu a dat declarații. Acesta printr-o scrisoare a comunicat instanței, că este la curent cu existența procesului penal, dar nu are posibilitatea de a se prezenta, pe

motiv că se află în SUA, avînd intenția de a se stabili cu traiul acolo, astfel, instanța de apel ținînd cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

La fel, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului Cebanu Veaceslav se dovedește prin probele administrate la cauza penală, cum ar fi:

- raportul de examinare medico-legală nr.2344/D din 24.08.2012, potrivit căruia asupra cet. Vîrlan Andrei s-a constatat: plagă penetrantă în cavitatea abdominală, cu lezarea transfixiantă a lobului stîng al ficatului și a omentului mic, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în urma acțiunii tramatice a unei arme pneumatice, prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei pătimate și se califică ca vătămare corporală gravă. (f.d 7-8, vol. I);

- raportul de expertiză nr. 54 din 11.10.2012, potrivit căruia revolverul cu nr. „11010618” nu se referă la categoria armelor de foc, dar este un revolver cu țeava lisă, scurtă, cu lovitură circular, cal.4 mm Flobert, model „Trooper 2.5”, confecționat în condiții de uzină în Turcia. Este destinat pentru efectuarea tragerilor de instruire în afara încăperilor speciale și terene (tire, poligoane) cu cartușe tituale cal.4 mm Flobert. Revolverul este în stare de funcționare și util pentru trageri, careva modificări în construcție nu s-au depistat. Douăzeci și opt de cartușe prezentate spre examinare, nu se referă la muniții, dar sunt destinate pentru efectuarea de trageri din arme de instruire și sportive cal.4 mm Flobert și sunt utile pentru efectuarea tragerilor. (f.d 12-13, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.2655/D din 25.09.2012, potrivit căruia asupra cet. Vîrlan Andrei s-a constatat: plagă prin armă de foc a peretelui abdominal anterior penetrantă în cavitatea peritoneală, leziunea ficatului, hemoperitoneum, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur (glonte), care se califică ca vătămare corporală gravă. Leziunile corporale depistate posibil au fost produse în urma împușcăturii cu arma de foc. (f.d 17-18, vol. I);

- CD-R cu înregistrarea video al momentului incidentului din 19.08.2012, care a avut loc pe str. T. Vladimirescu, 67, or. Durlești, mun. Chișinău, din care rezultă că inculpatul, Cebanu Veaceslav, a electrocutat-o pe partea vătămată, Vîrlan Andrei, vizionată în ședința instanței de apel.

La fel, instanța de apel a notat în ceea ce privește fapta că aceasta s-a manifestat prin efectuarea unei împușcături din revolverul cu țeava lisă de model „Trooper 2.5”, cal.4 mm Flobert, de către inculpatul, Cebanu Veaceslav, în regiunea abdomenului lui Vîrlan Andrei. Acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile martorilor date în prima instanță care au declarat că inculpatul, Cebanu Veaceslav, l-a electrocutat și l-a împușcat pe partea vătămată, Vîrlan Andrei. În acest context, instanța de apel a reținut că martorul, Apostol Vasile, în primă instanță sub

jurământ și fiind avertizat de răspundere penală a declarat că inculpatul, Cebanu Veaceslav, a lipit arma de burta părții vătămate și a efectuat împușcătura. Mai mult, însăși inculpatul, Cebanu Veaceslav, atât în primă instanță cât și în cadrul ședinței instanței de apel a recunoscut că l-a electrocutat pe partea vătămată, Vîrlan Andrei. În plus, acesta a recunoscut că a efectuat împușcături din arma pe care o avea în dotare. La fel, acest fapt rezultă și din înregistrarea video vizionată în ședința instanței de apel.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a specificat că semnul care interesează în mod special, în planul examinării laturii obiective și care conferă infracțiunii analizate o fizionomie distinctă în raport cu alte tipuri de vătămare intenționată a integrității corporale sau a sănătății vizează urmările prejudiciabile. Acestea se exprimă în vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

În acest context, prin raportul de expertiză medico-legală nr.2655/D din 25.09.2012, s-a stabilit că asupra cet. Vîrlan Andrei s-a constatat: plagă prin armă de foc a peretelui abdominal anterior penetrantă în cavitatea peritoneală, leziunea ficatului, hemoperitoneum, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur (glonte), care se califică ca vătămare corporală gravă.

Prin același raport s-a constatat că anume în urma împușcăturii cu arma de foc s-au produs leziunile corporale depistate la partea vătămată, Vîrlan Andrei.

Legătura de cauzalitate este confirmată și prin declarațiile martorilor care au afirmat că au văzut cum inculpatul a lipit arma de burta părții vătămate și a efectuat împușcătura, cum s-au auzit împușcături. Mai mult, din materialele dosarului, dar și din declarațiile inculpatului, instanța de apel a conchis că rezultă cu certitudine că arma pe parcursul conflictului iscat s-a aflat doar în mâinile inculpatului, Cebanu Veaceslav.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Cebanu Veaceslav, instanța de apel a statuat că verificînd legalitatea individualizării pedepsei penale în privința ultimului, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța de apel a menționat că în conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului, Cebanu Veaceslav, nu au fost reținute. De asemenea la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, instanța de judecată corect a luat în considerare gradul și caracterul pericolului social al faptei, personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv și nu prezintă careva pericol pentru societate, este încadrat în câmpul muncii. Mai

mult decît atît, la aplicarea pedepsei a fost luat în considerare și comportamentul părții vătămate.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului.

Totodată, instanța de apel a subliniat că sunt irelevante alegațiile apelantului referitor la faptul că prima instanță nu luat în considerare la individualizarea pedepsei în calitate de circumstanță agravantă, săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Or, după cum s-a stabilit antecedentele penale în privința inculpatului, Cebanu Veaceslav sunt stinse.

Mai mult, instanța de apel a indicat că din conținutul cererii de apel și a materialelor cauzei penale se constată că apelantul a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în fața primei instanțe și la care aceasta a răspuns detaliat, respectîndu-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținînd răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițînd părților să utilizeze eficient dreptul de apel.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

6.1. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel, care indicînd temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că:

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de apel în mod general a indicat că, scopul pedepsei penale va fi atins prin menținerea pedepsei nonprivative de liberate. Astfel, la adoptarea deciziei instanța de judecată n-a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorînd criteriile prevăzute de art. 61, 75 Cod penal;

- este eronată invocarea reținută de către prima instanță și de apel a unor circumstanțe cum sunt, caracterul pericolului social al faptei, personalitatea făptașului care, de fapt se caracterizează pozitiv, și respectiv inculpatul care nu prezintă careva pericol pentru societate, motive care au stat la baza aplicării art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, inculpatul Cebanu Veaceslav a comis fapta imputată în loc public, cu aplicarea armei de foc, cît pe parcursul urmăririi penale, atît în cadrul judecării cauzei în instanțele judecătorești nu și-a recunoscut vina, nu a restituit prejudiciul părții vătămate, de gradul de pericol social al

infracțiunii comise, consecințele acesteia, precum faptul că la săvârșirea infracțiunii au fost stabilite circumstanțe agravante prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. a) și k) Cod penal, și nu a luat în considerare nici faptul că acest inculpat a săvârșit o infracțiune gravă;

- în cadrul ședințelor de judecată inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în fapta incriminată, respectiv nu a despăgubit partea vătămată, atât material, cât și moral, corespunzător până la moment nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei. Mai mult ca atât inculpatul nu deține grad de invaliditate, nu dispune de distincții de stat, etc.;

- partea descriptivă a deciziei la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3), art. 395 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- prima instanță nu a luat în considerare faptul că inculpatul Cebanu Veaceslav a fost anterior judecat, executarea pedepsei stabilite la fel a fost suspendată condiționat pe termen de probațiune, însă Cebanu Veaceslav careva concluzii nu și-a făcut și din nou a comis o infracțiune cu intenție, din aceste motive pedeapsa penală stabilită nu-și va atinge scopul, respectiv nu este una echitabilă;

- aceste ilegalități admise de către prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, au fost ignorate de către instanța de apel la examinarea apelului procurorului.

6.2. Inculpatul Cebanu Veaceslav, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, admiterea cererii părții apărării privind repunerea în termen a cererii de apel, casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocând că:

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- în speță lipsește și vinovăția persoanei care, fiind în stare de legitimă apărare, a fost impusă să acționeze pentru a apăra valorile sociale periclitare de un atac, astfel acesta a fost impus să efectueze împușcături din pistolul de model „Trooper”, cu scopul aplanării situației de conflict și neadmiterii uciderii vizitatorilor barului de către colaboratorii agresivi a CCCEC, aflându-se astfel în legitimă apărare;

- agresiunea părții vătămate Vîrlan Andrei, nu a încetat nici după venirea poliției la locul incidentului, deoarece el nu reacționa la somațiile polițiștilor și de mai multe ori a rupt cordonul de polițiști și lovea în alte persoane, având comportament agresiv față de polițiști, l-a lovit de câteva ori și continua să lovească în alte persoane;

- condamnarea sa în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării judiciare a cauzei în prima instanță și în instanța de apel.

7. La recursul ordinar declarat procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință inculpatul Cebanu Veaceslav, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, deoarece deși prin acesta se solicită aplicarea unei pedepse mai aspre, fapta a fost săvârșită în condițiile legitimei apărări și sunt greșite argumentele procurorului, precum că sunt prezente circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a), k) Cod penal, deoarece el anterior a fost atras la răspundere penală pentru o acțiune ilegală care nu are relevanță pentru cauză și antecedentele penale sunt stinse.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, recursul declarat de către procuror fiind vădit neîntemeiat, iar recursul declarat de inculpat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, din următoarele considerente.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror:

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temei de recurs, temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile cînd hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificînd legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de alegațiile recurentului, precum că este prezent temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal relevă, că acestea nu se confirmă și că instanța de apel corect și-a motivat decizia în

conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de procuror ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări. Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, s-a expus argumentat pe motivele invocate în apel și și-a motivat corect soluția sa, privind menținerea pedepsei aplicate prin sentință (f.d. 40-44, vol. III).

La fel, în privința criticilor recurentului descrise la pct. 6.1. a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, temei ce cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și reprezintă doar opinia subiectivă a recurentului, ce contravine circumstanțelor cauzei și nu poate fi acceptată de instanța de recurs ordinar, iar instanța de apel prin decizia sa, just a menținut soluția primei instanțe și în partea individualizării pedepsei aplicate.

În acest sens, Colegiul penal indică că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei consfințit în art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, prin prisma art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepselor trebuie să fie adecvată și proporțională față de fiecare infractor, fiind raportată la pericolozitatea socială a acestuia și trăsăturile sale specifice care îi definesc personalitatea.

Prin urmare, în rezultatul cercetării materialelor cauzei și a deciziei recurate, Colegiul penal constată că instanțele ierarhic inferioare au ținut cont pe deplin de criteriile de individualizare a pedepsei, expuse supra, aplicându-i inculpatului Cebanu Veaceslav o pedeapsă echitabilă, care va duce la realizarea scopului legii penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, soluție menținută corect de instanța de apel, ambele instanțe motivând și aplicabilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, (f.d. 170, vol. II), (f.d. 40-44. vol. III), argumente descrise în pct. 5.1. a prezentei decizii, ce se acceptă de instanța de recurs ordinar și pentru a evita repetări inutile, le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând

un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul Cebanu Veaceslav:

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal subliniază că un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încât părții care n-a utilizat apelul în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. Dacă însă, critică decizia, indicând alte temeieri, recursul este inadmisibil din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Astfel, Colegiul penal conchide că conform deciziei instanței de apel, apelul declarat de partea apărării a fost respins ca fiind depus peste termen (f.d. 44, vol. III) fiind menținută sentința fără modificări, iar din textul recursului declarat de către inculpat rezultă că acesta solicită repunerea în termen a cererii de apel, fără a motiva temeinicia acesteia, criticând însă sentința și decizia instanței de apel în partea încadrării juridice a faptei și a constatării vinovăției sale.

De asemenea, Colegiul penal reține că criticile formulate de către inculpat în recursul declarat, au format obiect de examinare la judecarea cauzei penale în privința sa în prima instanță și cea de apel, iar instanțele ierarhic inferioare le-au dat o motivare corespunzătoare și argumentată, expusă în prezenta decizie la pct. 5, 5.1, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, luând în considerare și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeieri de casare a hotărârii atacate nu s-au identificat.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că recursul declarat de inculpat nu îndeplinește cerințele de conținut, or acesta nu critică soluția instanței de apel de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen, dar invocă ca temeieri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, criticând încadrarea juridică a faptei.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de către procuror ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, a procurorului ca fiind vădit neîntemeiat, iar a inculpatului Cebanu Veaceslav, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

10. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe Cebanu Veaceslav Vasili:

- de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat.

- de către inculpatul Cebanu Veaceslav, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda